

Barbara en Peter tonen elk trots het bewijs van hun vroeggeboorte: hun album met daarin de foto's van de periode na de geboorte, toen ze lange tijd in de couveuse lagen. — © JAA

Peter, Barbara en andere ex-couveusekinderen vinden steun bij elkaar in Cokoën: 17 november is Wereldprematuuredag

Wijnegem/Mortsel –

Donderdag 17 november is het Internationale Studentendag, Dag van de Zwarte Kat in Italië, Werelddag voor de Filosofie en Nationale Feestdag in Myanmar. Maar Peter Swinnen, Barbara Binnemans en heel wat andere mensen die net als zij te vroeg geboren werden, vragen ook aandacht voor Wereldprematuuredag. Het duo is de tandem achter de eerste Vlaamse vereniging voor ex-couveusekinderen, die met het oog op haar vijfjarig bestaan een jubileumtour door heel Vlaanderen organiseert.

Vandaag, 16/11/2022 om 11:28

Jan Auman

Ook Peter was er 32 jaar geleden dus te vroeg bij, drie maanden om precies te zijn. "Ouderverenigingen waren er al langer, maar een netwerk voor wie zelf zijn leven ooit begon in zo'n kunstmatige baarmoeder, bestond nog niet. Daarom heb ik ze in 2018 zelf opgericht want couveusekind ben je voor het leven", aldus de ervaringsdeskundige uit Wijnegem.

Peter windt er geen doekjes om. Hij kende een moeilijke start. Toen hij op 15 februari 1990 ter wereld kwam, was zijn lichaam daar nog lang niet klaar voor. Hij belandde zoals zoveel te vroeg geboren kinderen in een couveuse. Pas op 4 juli van datzelfde jaar was hij voldoende aangesterkt om zijn ouders naar huis in Wijnegem te vergezellen.

Gestroopt konijntje

“Ook ik was er als de kippen bij om de wereld te verkennen”, lacht Barbara Binnemans (37) uit Mortsel. “Mama sprak letterlijk over haar boekgevoel dat haar verzekerde dat ik niet op 2 juni zoals voorzien, maar al op 2 april mijn intrede wilde doen. Op die eerste foto’s lijk ik wel een gestroopt konijntje. Maar zoals je kan zien, kwam het gelukkig allemaal goed. Ik werk als begeleidster in een voorziening voor buitenschoolse kinderopvang.”

Piepkleine Barbara, vlak na haar vroegtijdige geboorte in de couveuse. — © JAA

Peter en Barbara zijn niet alleen. 1 op 10 kinderen komt te vroeg ter wereld. “Dat gaat steeds vaker goed met dank aan de medische wetenschap, maar het kan een gezonde vlotte levensstart in sommige gevallen ook hypothekeren”, weet Barbara. “Dat ik als peuter blijkbaar telkens mijn handjes terugtrok wanneer mensen me benaderden, had wellicht te maken met de honderden draadjes die tijdens mijn couveusetijd in mijn lijfje gestoken werden en die allemaal littekentjes veroorzaakten.”

“Ik bracht die eerste maanden door onder de goede zorgen van mijn ouders, neonatoloog Christina Vandeputte en het verpleegteam in het Sint-Augustinusziekenhuis. Mijn tweelingbroer Koen was echter te zwak en overleed al na twee dagen. Ook ik heb moeten vechten om te mogen leven. De sporen daarvan draag ik tot vandaag met me mee”, vertelt Peter openhartig.

“Ik heb het niet alleen over de putten in mijn borstkas, die ontstonden door zo lang aan een beademingstoestel gekluisterd te liggen, of over de littekens in mijn handen van de vele

naaldprikken. Ze zijn er de oorzaak van dat ik nog steeds huiver bij elk ziekenhuisbezoek. Ik zal ook nooit spontaan een bloedgift doen. Dat is te traumatisch. Mijn uiterlijk maakte me op de lagere school een gemakkelijk slachtoffer voor pesters. Ook voor m'n motoriek, om te leren spreken, lezen en rekenen waren extra inspanningen nodig.”

Peter Swinnen in 2018 bij de officiële oprichting van Cokoën in het bijzijn van onder meer zijn ouders, broer en zus. — © JAA

Zoekende

“Ik ben jarenlang zoekende geweest en voelde me vaak niet goed in m'n vel”, vertelt Peter over de mentale weerslag van zijn levensbegin. “De realiteit van die moeilijke start, mijn beperkingen en littekens kwamen onder meer tijdens mijn adolescentiejaren terug naar boven. Ook het verlies van mijn tweelingbroertje Koen, al beleefde ik dat niet bewust, was moeilijk te verwerken. Hij heeft voor altijd een plaatsje in mijn hart. Ook al zag je het niet aan de buitenkant, vanbinnen worstelde ik met pijn, verdriet en zorgen. Maar opgeven stond niet in mijn woordenboek. Stilletjes aan, op mijn eigen tempo, ben ook ik opgegroeid en open gebloeid.”

Peter is vandaag een gezonde, zelfstandige en ondernemende jongeman. Hij voelt zich sterk genoeg om anderen zorgen toe te dienen. Dat doet hij beroepshalve als logistiek medewerker in een woonzorgcentrum. En Peter weet dat hij ook wat kan betekenen voor wat hij zelf zijn lotgenoten noemt, wetende dat je die moeilijke start levenslang met je meedraagt.

Omdat hij ervan overtuigd was dat heel wat jongvolwassen ex-couveusekinderen zich zouden herkennen in zijn verhaal, richtte Peter Cokoën op. Voor ouders van couveusekinderen bestond in Vlaanderen al een netwerk van initiatieven, maar voor de betrokkenen zelf was er niks. In 2018 – niet toevallig op 17 november - lanceerde Peter zijn Vereniging voor Ex-Couveusekinderen en onthulde hij ook de emotioneel geladen naam Cokoën met daarin een verwijzing naar Peters overleden tweelingbroertje Koen. De Co staat al even symbolisch voor cocon.

© JAA

Tournee

“We zijn ondanks die moeilijke coronajaren aardig gegroeid”, maken Peter en Barbara de balans op na vier jaar Cokoën. “We tellen een dertigtal leden uit Vlaanderen en Nederland, maar bereiken vaak veel meer mensen. Lotgenoten samenbrengen is ons hoofddoel. Het hoeft er niet altijd zwaar op de hand aan toe te gaan. Gewoon samen iets drinken of winkelen kan ook. Uiteraard was de rondleiding achter de schermen van de afdeling neonatologie van het Universitair Ziekenhuis in Leuven één van de meest pakkende activiteiten”, overlopen de twee Cokoën-trekkers het drukke programma.

Ze hopen de komende jaren nog meer mensen te kunnen bereiken door een jubileumtour te ondernemen in de andere Vlaamse provincies, want voorlopig concentreerde Cokoën zich vooral op Antwerpen. De aftrap wordt op 21 januari gegeven in Hasselt. “Tijdens die ontmoetingsmomenten kunnen we ongedwongen ervaringen uitwisselen en zien wat we voor elkaar kunnen betekenen”, aldus Peter.

Die vraagt overigens geen subsidies en ook het zichtbaar maken van je solidariteit door het dragen van symbolische lintjes of badges in de internationaal aan vroeggeboorte toegekende paarse kleur, is niet voorzien. “Gewoon begrip tonen volstaat”, aldus de bescheiden Cokoën-oprichter. (jaa)

Vereniging voor ex-couveusekinderen, www.cokoën.org - contact@cokoën.org

© JAA